

LBRIS

We know
books

Colecția MIRABILIA

Editor: MIRCEA PETEAN

Tehnoredactare: Dinu Virgil

Coperta: ANDI CÂRLIGIANU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MĂRGINEANU, MONICA

În labirint / Monica Mărgineanu – Florești: Limes, 2026

ISBN 978-606-799-947-1

821.135.1

© Monica Mărgineanu

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3

407280 Florești-Cluj

Tel: 0723 194 022

edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

Monica Mărgineanu

ÎN LABIRINT

LIMES
2026

MĂ GRĂBESC SĂ ÎNCHEI

Mă grăbesc să închei,
să nu fie mâine târziu
dimineața să crească în zodie bună,
tu să asculți ca și cum numai eu
pe valul tău sunt o urmă de lună.

Mă grăbesc să închei,
sper să nu fie mâine târziu
dimineața să crească în zodie bună,
tu să asculți ca și cum numai eu
pe drumul tău sunt un înger de spumă.

CUPRINS

CANICULA.....	5
Canacula	7
Acum vă pot citi	8
În unghiul porților grele	9
Acele ținuturi.....	10
Întunecate ca două erinii.....	11
Lunecător sunt	12
Întunecatele speranțe	13
Am coborât în ceață	15
ANASTASIA.....	17
...duminică seara	19
... Pe miezul de zid	21
Și maica ... sus.....	22
O liniște	23
Culorile se risipesc	24
Cu urme adânci	25
Nor aurind.....	26
El poate încă urcă.....	27
RISIPIRI	29
...să bată sfintele.....	31
Fierbinte steaua mea	33
...și nu mai văd loc de pământ.....	34
Pornit-am de-acasă	35
Cât de aproape	36
Parc-aș pleca	38
Asteptatu-m-au iar.....	39
SCRISORI FRAGMENTARE	41
...da, înțeleg	43
Timpul tău	45
Aud parcă mai bine	46
Sub tăpile noastre	47
Când malurile s-au deschis	49

...iar de-ar veni	50
Istorii mai vechi	52
Nu-mi place starea aceasta	53
Aminte	54
SCRISORI DIN „ZONĂ”	55
Pe lângă această minunată zi	57
La poarta fără de seamăn	58
Parcă plecând	59
Am ascultat	60
Nebunia	61
Decembrie	62
Libertas	63
Acoperă acest cuvânt	64
Astăzi	65
Noi nu!	66
Ziua s-a dus	67
Acesta este locul	68
Destul!	69
Nu e cuvânt aici	72
Pelerini	73
Patria	74
TROFEE	75
O lume care... ..	77
Crezi că mai sunt?	78
Dac-o mai fi să fie	79
Când mâinile	80
Același nor	81
Cuvintele s-au copt	82
O zare lungă fără cruci	83
Se arată-acum	84
MAGII	85
Tabu lângă porți!	87
Itá-itacă	89
...cum să mai leg	90
Cu aripi prea subțiri	91
Oleean	92

Înainte	93
Când	94
Albul nocturn	95
Nu aveți scăpare	96
Zodii	98
ECLIPSELE DE RĂSĂRIT	99
De ce	101
...pe scari fragile	104
Moise!	106
Eclipsele de răsărit	108
Mai bine de grindini	110
...viitor-si-trecut	112
Solare	114
Sperjur încă un an	115
Naștere	116
Și gândurile	117
DOMINE!	119
Ioan	121
Iartă-mă	123
Stau boltă la gleznele tale	124
Nu mă mai știi	125
Carele nu cunoști frica	126
Spre tine	127
În mâna ta	129
În câmpul tău de lacrimi	130
DOAMNA CU LICORNUL	131
Preambul	133
...n-a fost decât vis	135
Dă-mi mâna	137
SCRISORI CĂTRE UNDINA	139
Ce să-ți mai spun?	141
Cântec pentru liniștit undina	142
...păsările rare	144
Singurarea aceasta	145

INSOMNII	147
De vină	149
Era în somn	150
...în neştire	151
Faleze negre	152
În urma ta	153
ACCES LA MEMORIE	155
Ura, tovarăşi!	157
Aniversare	158
Vrei să afli?	160
Am înţeles, oare?	162
E bine acum!	163
Da! Vecinul meu	165
Unde sunt?	166
Cine ar fi crezut	167
Aproape – departe – aproape	169
Până la sfârşitul zilelor noastre	170
Memoria	171
OGLINZI	173
În oglinzi	175
...mută să fii ca ninsoarea	176
Aşteptând... ..	177
Tu, eu-prea-strâmt	178
Dar cât de târziu!	180
Iubirea ta	181
...sublimă tăcere	182
Curând va sta	183
LABIRINT	185
Când vom fi tineri	187
N-am să te uit	188
O, tu-nevăzutul-de-tine	189
De vorbă cu tine	190
De pierderea ta	191
O, tinereţe	192
Ca într-un basm	193

Înversunată trecere	194
...şi degetele albe încă	195
Nici un cuvânt	196
...şi ce a fost în tine	197
Doar aerul tresare	198
În prima zi	199
Te-ascult acum	200
Cu aripi	201
Auzi?	202
NUMĂRĂTOAREA DE ÎNGERI	203
Pe câmpul alb	205
De-o rază-a soarelui	206
Cum stam în vis	207
În zori	208
O undă rece a trecut	209
...din nou când răţăcesc	210
Un val firav	211
Din steaua	212
Să nu te temi	213
Mă grăbesc să închei	214

CANICULA

Intr-adevăr, aş sta la umbră de pom
m-aş ascunde de canicula din vara, anul, vara anul
acesta
şi cel ce urmează,
cu cât mă întreb ce caut printre voi, cu atât îmi doresc
umbra pomului cu pricina,
romantică stare, frumoasa dorinţă şi simplă,
cine nu şi-a dorit de zece ori zece
asemenea umbră,
pomi sunt destui, umbră găseşti la tot pasul,
nu asta ar fi o problemă,
umbră mai afli, chiar dacă ici colo
s-a mai tercit mestecată de soare
tot mai găseşti pomi sau copaci sau măcar o tufă
nu asta ar fi o problemă .

Of, Doamne, lasă-mi un pom făcător de umbră
chiar şi pitică,
măcar să încap vara aceasta şi poate la anul
dar fără omide, fără omide că-mi vine să urlu
fără omide, că nu le mai pot duce-n spinare

ACUM VĂ POT CITI

Pădurea îmi crescuse peste măsură,
și steaua aspră fără somn
îmi bea talanții chiar din rădăcină,
dar n-o mai văd
nici lunecând
nici răsărind într-una
și unde sunt și unde eu nu sunt
se-ntinde albă peste lume
huma.

Acum vă pot citi mai drept și mai nebun,
voi spuneți-mi de-i ziuă ori de-i noapte
să știu de plaur sunt
aici pe drum
sau încă prins în ziduri mai departe...

ÎN UNGHIUL PORȚILOR GRELE

În unghiul porților grele
contemplu bătaia ce nu voi trimite-o
cânt dansul pământului
și-albastra voastră iubire
ursitoare-n atimp și-n sălbatica foame

În voi curge marea cu linuri de aer
și cât de-nțelept este zbuciumul vostru
cel mai firesc
cel mai desprins de lutoasa trăire...
Vă cânt scoici rotitoare-n amiază
și sufletul meu cel năclăit de nisipuri iertați-l
iertați sunetul degetelor năvălitate de somnuri
și nestăpânita-mi uimire.
În colindul desculț primiți-mă singur...
Eu sunt aminul
cu salba de aur prelinsă la glezne
fiu risipitor de neliniști
dezmoștenire de viuri în pragul durutei muțenii.

Zvâcnirea valvelor pline aș vrea să v-o pipăi
cu palma mea dreaptă.

ACELE ȚINUTURI

Trupul mi-e turn de neliniști
cu zidul înalt
și fără-nălțare
Acele ținuturi din zorii sălbatici
grădini cu miezuri rotunde și iarbă de mare
le-adulmec,
departe
de zalele roșii
uitate de soare în soare-răsare
Acele ținuturi din ochiul lunatic
In urme adânci
De stele polare.

ÎNTUNECATE CA DOUĂ ERINII

Întunecate ca două erinii
hulpave mâinile-aceste
ară țărânile albe
să afle loc și-ntrupare
pentru nașterea mea pentru nașterea mea

Pentru nașterea mea pentru nașterea mea
(neosândită bună sau rea)
mi-au spulberat din oblânc legătura de chei
și fără miros și fără culoare
adulmec din groapa cu lei
urma contimporanilor mei

LUNECĂTOR SUNT

Nu vreau sa mă măsoar cu voi vulturi de țărână
nici să vă pipăi zborul bezmetic,
lunecător sunt,
în golul de aer pendul

Uliță roșie, ferestrele-ți curg la picioare
Și zeii din ziduri se văd prăvăliți în vârtoare!
Cândva
alaure voi ciopli în gheara copacului tată,
alaure zvon de aur cu boi și dulman de ninsoare
alaure prunc înlemnit sub îndemnul icoanei pe care
am ucis-o cu pietre.
Pârguie pietre și pietre să sune
minunea din luturi rămâne minune
și tu, aproapele meu
din sudalme de sânge vei coace
miezul stăpân
mai nevăzut decât zborul
mai ars și mai orb decât Eul-păstorul...

ÎNTUNECATELE SPERANȚE

Intunecatele speranțe
se adâncesc în lanțuri noi
și trupul oglinzii, albastru
adulmecă treptele care
duc gleznele arse spre râul de-agheasmă și sare.
Miresmele de aur și-ntuneric
mă-mbălsămară-n trupul de pădure,
mă adormiră orb în rădăcină
și peste trupul meu
curg grele, preavăzute
acele râuri care poartă plumburi.
Un alt râu mai de nicăieri
cu zale
mă-mbelșugă în coasta dreaptă
și albe fiarele pădurii mă ocolesc arzându-mi mintea
și scuturi peste scuturi repezi
mă asupresc între liane
și nici un braț nu-mi cere zborul
spre cântecul de ceară verde
ce-l rup din faguri an de an.
...și trupul s-a oprit la glezne de fluxul trupului albastru
din timp în timp ce val de iască
mă duce-alături de mare
eu, numai eu, dar numai eu
în sânul florii mor de sete
mor de luminuri mor de tine
mor de copaci pictați cu var

mor-stog-mor-iarbă-mor-huidum'
 și stol și chihlimbar și pur
 mor ròur moale și sperjur
 de ce-oi mai fi iubind să mor
 tu unde ești
 și pentru tine
 în care moarte să cobor...

Vai, în astă ziuă sunt nebun
 ca-n orice ziuă sunt nebun,
 miroase-a hoit jur-împrejur
 ce plaur darnic m-a umbrit
 pescarii scot din râuri fum,
 fum peste străzi fum peste goi
 fum verde-n coșul de gunoi...
 Uluitoarele speranțe
 (târziu de ele mă despoi)
 m-au osândit.
 m-au osândit.

AM COBORÂT ÎN CEATĂ

Am coborât în ceață
 fără să bag de seamă
 și somnul pe care l-am vrut, dar altfel,
 mi-a năvălit mințile
 ochii, auzul și mâinile...
 Ea,
 Ca o iubită de carne mă strânge
 Ea, care nu este fugă
 Nu este zbor și nici lunecare
 Nu este taină, dar nici deslușire nu este
 Nu apă nu lut și nici sare...
 Anotimpii se duc și nu mă ating
 gândurile se duc și nu mă ating
 semnele noi năpădesc orizontul
 și nu mă ating,
 furtuni de moloz îmi cad lângă glezne
 și nu mă ating...
 Eul meu albește încet în nisipuri și pleacă,
 se pleacă-n neștire
 la umbra mea unde cresc o pădure,
 la oasele mele, unde-și afla zi de paște
 o pasăre
 pe care nu o cunoaște...
 Ceasul cel rău crestează firavul meu laur,
 mi-e frig și mi-e cald și-n urmă iară mi-e frig,
 Doamnenumălăsa! sângele meu a slăbit
 sau poate mă sting...?